Politechnika Śląska, Instytut Elektroenergetyki i Sterowania Układów (1), PSE Innowacje Sp. z o.o. (2)

doi:10.15199/48.2017.03.07

Warunki działania zabezpieczeń odległościowych linii w układach sieciowych z przesuwnikami fazowymi. Studium przypadku

Streszczenie. Przesuwniki fazowe stanowią nowy rodzaj obiektu w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym. Ich obecność w strukturze układu sieciowego może prowadzić do znacznych zmian warunków działania elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeniowej. W artykule przedstawiono wyniki analizy zmiany wybranych warunków pracy zabezpieczeń odległościowych linii wokół miejsca przyłączenia przesuwników fazowych. Jako studium przypadku przyjęto fragment sieci z przesuwnikami fazowymi w stacji Mikułowa.

Abstract. Phase shifters transformers (PST) are new kind of object in the Polish Power System. Operating conditions of power system protection can make a significant change after installation PST. In paper presents results of analysis operating conditions of line distance protections in power system with PST. As a case study taken a power system neighboring Mikułowa power station with PST. (Analysis of Operating Conditions of Line Distance Protections in Power System with Phase Shifter Transformers. Study Case).

Słowa kluczowe: przesuwnik fazowy, zmiana rozpływów mocy, zabezpieczenie odległościowe linii, błąd wyznaczania impedancji. **Keywords**: phase shifter transformer, change of power flow, line distance protection, impedance measurement error.

Wstęp

Przesuwniki fazowe (PF) pozwalają kształtować przepływy mocy w układzie sieciowym [1]. Sterowanie PF prowadzi do zmiany parametrów mocy (kierunek, poziom) nie tylko w gałęziach z PF, ale również w otoczeniu sieciowym PF. PF stanowi narzędzie pozwalające wpływać na przepływy gałęziowe w normalnych lub awaryjnych stanach pracy układu sieciowego. Jednak obecność PF w strukturze systemu elektroenergetycznego (SEE) może skutkować zmiana rozpływu mocy (rozpływu pradu) również w stanach zakłóceń zwarciowych. Zmiany te mogą dotyczyć zarówno wartości, jak i kierunku przepływu prądu zwarciowego. O ile zmiana wartości jest spodziewana i wynika m.in. ze zmiany impedancji sieci po przyłączeniu PF, to zmiana kierunku przepływu prądu zwarciowego może znacząco (niekorzystnie) zmieniać warunki działania zabezpieczeń odległościowych linii. Może to spowodować, że dla niektórych zwarć przed zabezpieczeniem rezystancja "widziana" przez to zabezpieczenie zamiast wartości dodatnich przyjmuje wartości ujemne, właściwe dla zwarć "z tyłu". Takie zafałszowanie "pomiaru" impedancji może doprowadzić do braku wymaganego zadziałania zabezpieczenia na skutek błędnego określenia miejsca wystąpienia zwarcia.

W artykule przedstawiono charakterystykę zmian prądowych warunków działania zabezpieczeń odległościowych linii po przyłączeniu PF. Jako studium przypadku przyjęto fragment Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE) z PF w stacji Mikułowa (MIK).

Rozpływ prądu zwarciowego w układzie z PF

Podczas zwarć w sieci z PF rozpływ prądu (kierunek, poziom) jest determinowany przede wszystkim parametrami impedancyjnymi PF oraz przesunięciem fazowym napięć wprowadzanym przez PF. Zależy to od wysterowania PF w stanie przedzakłóceniowym. W KSE w każdym torze linii MIK-HAG (Hagenwerder) zastosowano PF (w postaci układu dwóch zespołów transformatorowych) o zakresie regulacji przesunięcia fazowego ±40,2° (zakres regulacji w stanie bezobciążeniowym). Zakres zmiany impedancji PF wynosi (wyrażono w jednostkach bazowych):

- rezystancja: 0,0008 (dla zaczepu 0) ÷ 0,0017 (dla maksymalnego zaczepu);
- reaktancja: 0,0866 (dla zaczepu 0) ÷ 0,1158 (dla maksymalnego zaczepu).

Wpływ obecności PF w stacji MIK na rozpływ prądu zwarciowego w otoczeniu tej stacji przeanalizowano dla kilkunastu scenariuszy pracy sieci i PF. W badaniach symulacyjnych uwzględniono:

- stan pracy PF;
- kierunek przepływu mocy linią MIK-HAG w stanie przedzakłóceniowym;
- wysterowanie PF w stanie przedzakłóceniowym;
- układ pracy linii MIK-HAG;
- lokalizację zwarcia trójfazowego;
- rodzaj zwarcia.

Dla przyjętego wielowariantowego charakteru badań symulacyjnych wprowadzono kodowy sposób oznaczania scenariuszy pracy sieci i PF (tab.1).

Tabela 1. Oznaczenia kodowe rozpatrywanych scenariuszy pracy sieci i PF

Oznaczenie kodowe		Wariant pracy sieci lub PF	
1	1	brak PF w układzie	
	2	PF przyłączony w stacji MIK	
П	1	import mocy czynnej	
	2	eksport mocy czynnej	
	1	PF wysterowany na zaczep 0	
	2	PF wysterowany na zaczep maksymalny (32A)	
	3	PF wysterowany na zaczep maksymalny (32R)	
IV	1	praca równoległa torów linii MIK-HAG	
	2	praca nierównoległa torów linii MIK-HAG	
V	1	zwarcie w połowie toru 1 linii MIK-HAG	
v	2	zwarcie w połowie linii MIK-CRN	
VI	1	zwarcie bezpośrednie	
	2	zwarcie pośrednie o rezystancji przejścia 10 Ω	

W badaniach symulacyjnych wykorzystano opracowane szczegółowe modele PF i obiektów elektroenergetycznych najbliższego otoczenia sieciowego stacji MIK (w tym źródeł wytwórczych zlokalizowanych w sąsiedztwie PF) predestynowane do badań elektromagnetycznych stanów przejściowych towarzyszących zakłóceniom zwarciowym. Wybrane wyniki badań dla kilku przykładowych scenariuszy pracy sieci i PF zamieszczono w tabeli 2. Uzyskane rezultaty badań wskazują, że obecność PF w strukturze układu sieciowego powoduje zmianę prądowych warunków pracy sieci podczas zwarć. Wartości prądów płynących poszczególnymi gałęziami układu sieciowego w quasiustalonym stanie zwarcia mogą być nawet o kilkadziesiąt procent niższe niż występujące przed przyłączeniem PF dla identycznych scenariuszy pracy sieci. Względną procentową zmianę wartości prądu zwarciowego przepływającego *j*-tą gałęzią układu sieciowego podczas *k*-tego scenariusza pracy sieci z PF w stosunku do pracy sieci bez PF wyznaczono, korzystając z zależności (1):

(1)
$$\delta I_{j,k} = \frac{I_{j,k}_{PF} - I_{j,k}}{I_{j,k}} \cdot 100$$

gdzie: I_{j,k_PF} – wartość skuteczna podstawowej harmonicznej prądu zwarciowego w układzie sieciowym z PF, $I_{j,k}$ – wartość skuteczna podstawowej harmonicznej prądu zwarciowego w układzie sieciowym bez PF.

Zmiana wartości prądu zwarciowego, wywołana obecnością PF w strukturze układu sieciowego, wynika przede wszystkim ze zmiany parametrów impedancyjnych obwodu zwarciowego po przyłączeniu PF. Impedancja PF może przekraczać 30 Ω na jeden tor linii MIK-HAG. Prowadzi to do zwiększenia impedancji w sieci. Skutkiem tego jest zwykle znaczące zmniejszenie wartości przepływów gałęziowych podczas zwarć (tab.2). Dla całego zbioru symulacji średnia wartość przepływów gałęziowych w quasi-ustalonym stanie zwarcia w układzie sieciowym z PF wynosi niespełna 80% poziomu występującego w układzie bez PF.

Tabela 2. Względne zmiany wartości prądów zwarciowych płynących wybranymi liniami 400 kV wokół stacji MIK po przyłączeniu PF dla różnych scenariuszy pracy sieci i PF

	Gałąź sieci			
Cooperiusz ormulasii	tor 1 linii	tor 2 linii	linia MIK-	
Scenariusz symulacji	MIK-HAG	MIK-HAG	CRN	
	δI [%]	δI [%]	δI [%]	
12_111_1111_1V1_V1_V11	-57,86	-9,22	-25,62	
12_111_1112_1V1_V1_V11	-60,71	-17,60	-28,42	
12_111_1113_1V1_V1_V11	-55,95	-2,22	-24,32	
I2_II1_III1_IV1_V2_VI1	-21,44	-21,44	0,00	
12_112_1111_1V1_V1_V11	-56,38	-18,86	-27,33	
12_112_1113_1V1_V2_V12	-22,78	-22,78	0,65	
I2_II1_III2_IV2_V1_VI1	-31,34	nie dotyczy	-34,21	
12_112_111_1V2_V2_V12	-30,17	nie dotyczy	1,27	

Obecność PF w sieci może również prowadzić do zmiany kierunku przepływu prądu zwarciowego gałęziami sieciowymi. Wówczas prąd zwarciowy może płynąć w przeciwnym kierunku niż w układzie bez PF. Wynika to przede wszystkim ze zmiany rozkładu kątów fazowych napięć węzłowych po przyłączeniu PF. W stanie obciążenia przesunięcie fazowe napięć wprowadzane przez PF może sięgać 53,6° (dla PF obciążonego mocą znamionową 1200 MV A). Podkreśla się, że w stanie obciążenia nawet dla zerowego zaczepu PF różnica kątów fazowych napięć po obu stronach PF nie jest zerowa (-10° dla obciażenia moca znamionowa). Spośród rozpatrywanych scenariuszy pracy sieci i PF przypadki zmiany kierunku przepływu pradu zwarciowego podczas dla linii MIK-CRN odnotowano zwarć (bezpośrednich i pośrednich) zlokalizowanych w jednym z torów linii MIK-HAG, jeśli w stanie przedzakłóceniowym linią MIK-HAG moc czynna była importowana do KSE. Przed przyłączeniem PF prąd zwarciowy płynął linią MIK-CRN w kierunku od stacji CRN do stacji MIK, tj. do miejsca zwarcia (rys.1a). Natomiast po przyłączeniu PF prąd płynął od MIK do CRN mimo niezmienionej lokalizacji zwarcia (rys.1b). Zmiana kierunku przepływu prądu zwarciowego w odniesieniu do układu bez PF znacząco komplikuje analizę pradowych warunków działania zabezpieczeń odległościowych linii wokół stacji MIK.

Rys.1. Przepływy gałęziowe w sieci 400 kV wokół stacji MIK dla scenariuszy symulacji zwarć: a) I1_II1_IV1_V1 (układ bez PF); b) I2_II1_III1_IV1_V1 (układ z PF)

Prądowe warunki działania zabezpieczeń odległościowych linii w układzie z PF

Zabezpieczenie odległościowe identyfikuje stan pracy chronionego fragmentu sieci elektroenergetycznej przypisanego do zabezpieczenia, sprawdzając położenie końca wektora impedancji wyznaczanej w zabezpieczeniu względem stref pomiarowych zabezpieczenia [2], [3]. Podczas zwarć w obrębie tego fragmentu sieci koniec "wchodzić" wektora impedancji powinien do stref pomiarowych zabezpieczenia. Wówczas następuje zadziałanie zabezpieczenia i ewentualne wyłączenie linii przypisanej do zabezpieczenia.

Ogólnie, impedancja, będąca wielkością kryterialną zabezpieczenia, jest wyznaczana na podstawie napięcia węzła sieci, w którym zainstalowano zabezpieczenie, oraz prądu płynącego linią przypisaną do zabezpieczenia. Tym samym wykazana zmiana prądowych warunków pracy sieci po przyłączeniu PF może determinować zmianę warunków działania zabezpieczeń odległościowych linii otoczenia sieciowego PF. Do zbioru podstawowych czynników, które potencjalnie mogą wpływać na zdolność wykrywania zwarć przez te zabezpieczenia, zalicza się:

- zmianę wartości prądu zwarciowego przejawiającą się nadmiernym zmniejszeniem wartości skutecznej prądu płynącego przypisaną linią w stanie zwarcia;
- zmianę wartości prądu zwarciowego przejawiającą się nadmiernym zwiększeniem poziomu udarów prądowych towarzyszących zwarciu;
- zmianę rozpływu prądu zwarciowego przejawiającą się zmianą kierunku przepływu prądu przypisaną linią "do szyn" zamiast "od szyn" podczas zwarcia w obrębie chronionego fragmentu sieci.

Zrealizowane badania symulacyjne wielu scenariuszy pracy sieci i PF wskazują, że obecność PF w strukturze układu sieciowego zwykle powoduje zmniejszenie wartości przepływów gałęziowych towarzyszących zakłóceniom zwarciowym. Wartość prądu zwarciowego może być nawet o kilkadziesiąt procent niższa niż występująca przed przyłączeniem PF dla identycznych scenariuszy pracy sieci (tab.2). Zwraca się uwagę, że nadmierne zmniejszenie wartości prądu może w skrajnym przypadku uniemożliwić "rozruch" zabezpieczenia linii podczas zwarcia w obrębie chronionego fragmentu sieci. Taka niebezpieczna sytuacja wystąpi, jeśli wartość prądu zwarciowego płynącego linią przypisaną do zabezpieczenia nie przekroczy progu rozruchowego zabezpieczenia. W KSE w zabezpieczeniach odległościowych linii NN prądowe kryterium rozruchowe zwykle ustawia się na poziomie (10 ÷ 20)% znamionowego prądu wtórnego przekładników prądowych zabezpieczenia [4]. Jednak przeprowadzona analiza prądowych warunków działania zabezpieczeń odległościowych linii NN wokół stacji MIK po przyłączeniu PF wskazuje, że w żadnym z rozpatrywanych scenariuszy pracy sieci i PF obecność PF nie skutkuje niebezpiecznym zmniejszeniem wartości prądu poniżej zwarciowego progu rozruchowego tvch zabezpieczeń. Tym samym przyłączenie PF nie powoduje powstania ryzyka braku wymaganego zadziałania zabezpieczeń odległościowych linii wskutek zbyt małej wartości przepływów gałęziowych podczas zwarć. Nawet dla zwarć pośrednich o rezystancji przejścia 10 Ω (scenariusze VI2) wartość prądu zwarciowego znacząco próg przekracza rozruchowy zabezpieczeń odległościowych. Zobrazowano to na rysunku 2 na przykładzie zabezpieczenia zainstalowanego w stacji CRN w polu linii MIK-CRN dla scenariuszy symulacji 12 111 1112 IV1 V1 V12 i 12 111 1112 IV2 V1 V11, w których odnotowano najniższe wartości prądu zwarciowego.

Rys.2. Przebieg wartości skutecznej podstawowej harmonicznej prądu zwarciowego (I_{1h}) kontrolowanej przez prądowe kryterium rozruchowe zabezpieczenia odległościowego (przeliczono na stronę wtórną przekładników prądowych I_{2r}) dla scenariuszy symulacji: a) I2_II1_III2_IV1_V1_V12; b) I2_II1_III2_IV2_V1_VI1

Zmianie prądowych warunków pracy sieci z PF może również towarzyszyć zwiększenie dynamiki stanów przejściowych podczas zwarć. Ewentualny znaczący wzrost poziomu udarów pradowych może skutkować nieprawidłowym przetwarzaniem sygnałów pradowych przez przekładniki i błędnym działaniem zabezpieczeń odległościowych. Jednak przeprowadzone badania symulacyjne wskazują, że w układzie z PF udary prądowe zwykle są nie większe niż przed przyłączeniem PF (tab.3). Przedstawione względne zmiany poziomu udarów (δi_{max}) wyliczono, korzystając z zależności (1), przyjmując jako odniesienie największą wartość udaru odnotowaną dla danej gałęzi sieciowej w układzie bez PF. Tym samym przyłączenie PF nie powoduje powstania ryzyka błędnego działania zabezpieczeń odległościowych wskutek wzrostu udarów pradowych podczas poziomu zakłóceń zwarciowych.

Tabela 3. Względne zmiany poziomu udarów prądów zwarciowych płynących wybranymi liniami 400 kV wokół stacji MIK po przyłączeniu PF dla różnych scenariuszy pracy sieci i PF

	Gałąź sieci			
Cooperiusz ovroulasii	tor 1 linii	tor 2 linii	linia MIK-	
Scenariusz syrnulacji	MIK-HAG	MIK-HAG	CRN	
	δi_{max} [%]	δi_{\max} [%]	δi_{\max} [%]	
I2_II1_III1_IV1_V1_VI1	-60,42	-15,87	-56,57	
I2_II1_III2_IV1_V1_VI1	-61,83	-18,64	-57,63	
I2_II1_III3_IV1_V1_VI1	-60,08	-13,58	-56,39	
I2_II1_III1_IV1_V2_VI1	-79,94	-22,47	-7,28	
I2_II2_III1_IV1_V1_VI1	-60,87	-9,48	-56,70	
I2_II2_III3_IV1_V2_VI2	-89,19	-58,24	-33,01	
I2_II1_III2_IV2_V1_VI1	-61,49	nie dotyczy	-59,73	
I2_II2_III1_IV2_V2_VI2	-86,27	nie dotyczy	-30,53	

Dla scenariuszy pracy sieci I2_II2_V1 (tab.1) obecność PF w układzie sieciowym prowadzi do "nieklasycznego" rozpływu prądu zwarciowego. Wówczas kierunek przepływu prądu gałęzią sieciową będzie przeciwny do występującego w układzie bez PF (rys.1). Może to powodować, że przez wezeł sieciowy z zabezpieczeniem odległościowym linii prąd zwarciowy popłynie "do szyn" zamiast "od szyn" mimo zwarcia w obrębie fragmentu sieci przypisanego do zabezpieczenia. Zazwyczaj dla takich lokalizacji zwarć prąd płynie od węzła z zabezpieczeniem do następnego obiektu tego fragmentu (kierunek "od szyn"). Kierunek "do szyn" sugeruje zwarcie w obiekcie poprzedzającym węzeł z zabezpieczeniem. Zmiana kierunku przepływu gałęziowego powoduje, że rezystancja obliczana przez zabezpieczenie przyjmuje wartości ujemne. Przykład takiego zafałszowania "pomiaru" impedancji przedstawiono na rysunku 3. Dla porównania zamieszczono również impedancję "widzianą" przez zabezpieczenie dla analogicznego scenariusza pracy sieci w układzie bez PF. W tabeli 4 zestawiono parametry impedancji wyznaczonej przez zabezpieczenie (R_{obl} , X_{obl}) oraz oczekiwane, poprawne dla rozpatrywanej lokalizacji zwarcia (R_{ocz} , X_{ocz}). Dodatkowo przedstawiono błąd względny procentowy ich wyznaczania, który - przykładowo dla rezystancji - obliczono wg zależności (2).

(2)
$$\delta R = \frac{R_{obl} - R_{ocz}}{R_{ocz}} \cdot 100$$

Rys.3. Trajektorie końców wektorów impedancji wyznaczonych przez zabezpieczenie odległościowe linii MIK-CRN zainstalowane w stacji CRN dla symulacji I2_II1_II1_IV1_V1_V1_V11 (układ z PF) i I1_II1_IV1_V1_V11 (układ bez PF)

Tabela 4. Parametry impedancji wyznaczonych przez zabezpieczenie odległościowe linii MIK-CRN zainstalowane w stacji CRN dla symulacji I2_II1_III1_IV1_V1_V11 (układ z PF) i I1_II1_IV1_V1_V11 (układ bez PF)

	Parametry impedancji			
Scenariusz symulacji	$(R_{obl} + jX_{obl})$	$(R_{ocz} + jX_{ocz})$	δR	δX
	[Ω]	[Ω]	[%]	[%]
I1_II1_IV1_V1_VI1	4,8+j52,3	4,6+j47,0	4,3	11,3
I2_II1_III1_IV1_V1_VI1	-12,3+j82,4	5,1+j80,6	-341	2,2

Dla układu bez PF (scenariusz I1 II1 IV1 V1 VI1) wyliczone niewielkie błędy wyznaczania impedancji przez zabezpieczenie odległościowe są powodowane zjawiskiem spływu prądu zwarciowego [2], [3]. Przez fragment pętli zwarciowej "widzianej" przez zabezpieczenie płynie nie tylko prąd mierzony przez zabezpieczenie, ale również prądy pochodzące od pozostałych gałęzi sieciowych przyłączonych do stacji MIK. Powoduje to, że parametry impedancji wyznaczonej przez zabezpieczenie nieznacznie odbiegają od wartości poprawnych. Dla rozpatrywanego scenariusza pracy sieci błąd sięga 4% dla rezystancji i 11% dla reaktancji. Natomiast po przyłączeniu PF błąd maksymalny rośnie ponad 30-krotnie (patrz tab.4). Podkreśla się, że różnica parametrów impedancji dla układu z PF i układu bez PF dotyczy nie tylko wartości, ale również znaku. Ujemny znak rezystancji wyznaczonej przez zabezpieczenie w układzie sieciowym z PF to efekt zmiany kierunku przepływu pradu zwarciowego linia MIK-CRN. Dla rozpatrywanego scenariusza pracy sieci przed przyłączeniem PF prąd płynął w kierunku od stacji CRN do stacji MIK, natomiast po przyłączeniu PF prąd płynie od MIK do CRN (rys.1). Prowadzi to do zmiany położenia końca wektora impedancji z I ćwiartki płaszczyzny zespolonej (poprawne położenie dla rozpatrywanej lokalizacji zwarcia) do II ćwiartki (położenie niepoprawne). Ilustruje to rysunek 3. Dla rozpatrywanej lokalizacji zwarcia (scenariusz V1 - tab.1) błąd "pomiaru" impedancji w układzie z PF opisuje zależność (3):

(3)
$$\Delta \underline{Z} = \frac{\sum \underline{I}_{j}}{I_{CRN}} \left(\underline{Z}_{PF} + \underline{Z}_{MIK-F} \right)$$

gdzie: \underline{I}_{CRN} – prąd zwarciowy płynący linią MIK-CRN, mierzony przez zabezpieczenie, $\Sigma \underline{I}_{j}$ – sumaryczny prąd zwarciowy pozostałych gałęzi przyłączonych do stacji MIK, \underline{Z}_{PF} – impedancja PF, \underline{Z}_{MIK-F} – impedancja odcinka toru 1 linii MIK-HAG od stacji MIK do miejsca zwarcia.

Postać zależności (3) wskazuje, że błąd wyznaczania impedancji przez zabezpieczenie odległościowe linii w układzie z PF zależy od wielu czynników, m.in.: rozpływu prądu zwarciowego w otoczeniu sieciowym PF, aktualnej impedancji PF, warunków pracy sieci w stanie przedzakłóceniowym (w tym kierunku przepływu mocy linią MIK-HAG) oraz lokalizacji zwarcia. Powoduje to, że określenie spodziewanego poziomu błędu jest praktycznie niemożliwe. Podkreśla się, że w efekcie może to skutkować niezadziałaniem zabezpieczenia, jeśli jego strefv pomiarowe nie będą obejmować fragmentów II ćwiartki płaszczyzny zespolonej, w których potencjalnie może się znajdować koniec wektora impedancji "widzianej" przez zabezpieczenie linii przyłączonej do PF nawet przy zwarciu w bliskim jej sąsiedztwie.

Podsumowanie

Obecność PF w strukturze sieci prowadzi do zmiany warunków działania zabezpieczeń odległościowych linii. Jest to podyktowane m.in. zmianą wartości i kierunku przepływów gałęziowych towarzyszących zwarciom w odniesieniu do układu bez PF. Zmiana wartości prądu

(zwykle zmniejszenie) jest spodziewana (wynika m.in. ze zmiany impedancji sieci po przyłączeniu PF) i nie powinna skutkować nieprawidłowym działaniem tych zabezpieczeń. Natomiast zmiana kierunku przepływu pradu zwarciowego może powodować, że zabezpieczenie będzie "widzieć" zwarcie zaistniałe we fragmencie sieci przypisanym do zabezpieczenia jako zakłócenie poza tym fragmentem, zlokalizowane "z tyłu". Może to doprowadzić do nieuzasadnionego niezadziałania zabezpieczenia. Niemniej, dla rozpatrywanego układu sieciowego z PF w stacji MIK takie ryzyko występuje tylko dla bardzo ograniczonego zbioru scenariuszy pracy sieci i dotyczy wyłącznie zwarć w obrębie obiektów objętych ochrona rezerwową zabezpieczenia. Ewentualne niezadziałanie zabezpieczenia mogłoby mieć negatywne konsekwencje wyłącznie w sytuacji braku zadziałania wszystkich podstawowych układów EAZ tych obiektów.

możliwe nieprawidłowe Przedstawione działanie zabezpieczeń odległościowych linii po przyłączeniu PF można ograniczyć, odpowiednio dobierając kształt stref pomiarowych tych zabezpieczeń. Należy uwzględnić możliwość "przebywania" końca wektora impedancji w II ćwiartce płaszczyzny zespolonej podczas zwarć we fragmencie sieci przypisanym do zabezpieczenia. Zbyt mały kąt nachylenia stref względem osi rzędnych może nie gwarantować detekcji tych zwarć. Przedstawiono to na rysunku 4 dla zabezpieczenia zainstalowanego w stacji ČRN w polu linii MIK-CRN. Dodatkowo na rysunku zamieszczono trajektorię końca wektora impedancji wyznaczanego przez to zabezpieczenie w układzie sieciowym z PF (rys.3).

Przeprowadzone rozpatrywania wskazują, że przyłączenie PF może istotnie zmieniać warunki działania zabezpieczeń odległościowych linii otoczenia sieciowego PF oraz komplikować dobór ich nastawień.

Rys.4. Kształt przykładowej strefy pomiarowej zabezpieczenia odległościowego linii dla kąta nachylenia stref względem osi rzędnych: a) 5°; b) 15° (parametry stref poglądowe)

Autorzy: prof. dr hab. inż. Adrian Halinka, dr inż. Piotr Rzepka, dr inż. Mateusz Szablicki, E-mail: Mateusz.Szablicki@polsl.pl; Politechnika Śląska, Wydział Elektryczny, Instytut Elektroenergetyki i Sterowania Układów

LITERATURA

- [1] Kocot H., Korab R., Przygrodzki M., Żmuda K., Zastosowanie przesuwników fazowych do sterowania przepływami mocy na połączeniach transgranicznych KSE, Przegląd Elektrotechniczny, 89 (2013), nr 9, 282-285
- [2] Szablicki M., Obszarowa adaptacyjna automatyka zabezpieczeniowa linii WN z odczepowo przyłączonymi źródłami wiatrowymi, Rozprawa doktorska, Gliwice (2013)
- [3] Halinka A., Szablicki M., Zabezpieczenia odległościowe linii n-odczepowych (nowe metody wyznaczania impedancji), Przegląd Elektrotechniczny, 90 (2014), nr 7, 131-134
- [4] Zasady doboru i nastawiania zabezpieczeń elementów systemu elektroenergetycznego wysokiego napięcia, Prace badawcze i rozwojowe. Biblioteka PSE S.A., Warszawa (2010)